

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 24. mája 2011 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci obvineného **J. G.**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 2T/50/2010 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., o návrhu predsedu senátu Krajského súdu v Košiciach na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por., takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obvineného J. G., vedená na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7Tos/29/2011, sa tomuto súdu **o d n í m a a p r i k a z u j e s a Krajskému súdu v Prešove.**

O d ô v o d n e n i e

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice I. z 09. júla 2010, č.k. 2T/50/2010-45, bol obvinený J. G. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

na ulici B. v K., 23. októbra 2009 v čase okolo 19 hod. zazvonil na vchodové dvere bytu na 6. poschodí manželke D. G., s ktorou je v súčasnej dobe v rozvodovom konaní s tým, aby ho pustila do bytu a keď toto odmietla začal jej vulgárne nadávať napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice I. z 30. septembra 2009, sp. zn. 2T/79/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 15. októbra 2009 mu bol okrem iného podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. uložený príkaz nepriblížiť sa k poškodenej D. G. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Obvinenému bol za to uložený podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Obvinený po doručení predmetného trestného rozkazu podal na okresný súd 18. novembra 2010 písomné podanie „Námietka zaujatosti sudcu Okresného súdu Košice I. JUDr. S. Š.“ (spolu s odporom proti trestnému rozkazu). Uviedol v ňom, že poškodená D. G. je pracovníčkou Krajského súdu v Košiciach a tak má možnosť zasahovať a ovplyvňovať konanie na súde.

Samosudkyňa JUDr. S. Š. (ktorá trestný rozkaz vydala) uznesením Okresného súdu Košice I z 10. marca 2011, č. k. 2T/50/2010 – 60 rozhodla tak, že podľa § 31 ods. 1, § 32 ods. 3 Tr. por. nie je vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obvineného J. G..

V súčasnosti sa predmetná trestná vec nachádza v štádiu, keď Krajskému súdu v Košiciach bol predložený spisový materiál, aby tento rozhodol o sťažnosti podanej obvineným J. G. proti uzneseniu Okresného súdu Košice I z 10. marca 2011, č.k. 2T/50/2010-60.

Táto trestná vec bola pridelená do senátu 7Tos na rozhodnutie o podanej sťažnosti. Následne predseda senátu Krajského súdu v Košiciach, ktorému bola táto trestná vec pridelená, podal v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. na Najvyšší súd Slovenskej republiky 02. mája 2011 návrh na odňatie tejto trestnej veci Krajskému súdu v Košiciach a jej prikázanie inému súdu, a to z dôvodu, že v procesnom postavení poškodenej v predmetnom konaní vystupuje zamestnankyňa Krajského súdu v Košiciach D. G. poukazujúc na vyjadrenia sudcov trestnoprávneho kolégia krajského súdu.

Spolu s kompletným spisovým materiálom predložil aj písomné vyjadrenie sudcov trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, z ktorých vyplýva, že všetci sudcovia pôsobiaci na tomto úseku (s výnimkou JUDr. M. O. a JUDr. Š. S., ktorí boli v tom čase dočasne pridelení na výkon funkcie sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) sa osobne poznávajú s poškodenou D. G., ktorá je súdnou tajomníčkou na Krajskom súde v Košiciach, a preto sa cítia byť v prejednávanej trestnej veci zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmajúc kompletný spisový materiál zistil, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky na tzv. delegáciu veci inému súdu toho istého druhu a stupňa v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por., nakoľko je daný dôležitý dôvod predpokladaný nižšie citovaným zákonným ustanovením.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por., z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2002, sp. zn. Ndt 58/02) základné princípy nezávislosti súdnictva vyjadrené v článku 141 Ústavy Slovenskej republiky znamenajú, že súdne konania a rozhodnutia majú byť nielen objektívne a nestranné, ale objektívnymi a nestrannými sa majú javiť aj navonok.

Medzi dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. patrí aj vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu z rozhodovania.

V takýchto prípadoch nebráni delegovaniu veci inému súdu ani ústavný princíp, vyjadrený v článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, teda že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

V tomto smere možno konštatovať, že dôležitým dôvodom na vylúčenie všetkých sudcov krajského súdu z rozhodovania je, že zamestnankyňa Krajského súdu v Košiciach D. G. vystupuje v predmetnom trestnom konaní ako strana v procesnom postavení poškodenej. Táto skutočnosť preto odôvodňuje záver, že súdne konanie vedené na krajskom súde, bez akéhokolvek spochybňovania profesionality sudcov, by sa ako objektívne a nestranné nejavilo navonok.

V danom prípade nie je podstatné, či sa jednotliví sudcovia subjektívne cítia, alebo necítia zaujatí v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por., nakoľko pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti ich rozhodovania v prejednávanej trestnej veci sú objektívneho charakteru.

Pre úplnosť najvyšší súd ešte uvádza, že nie je zrejmé, prečo si predseda senátu krajského súdu vyžiadal len vyjadrenia sudcov trestnoprávneho kolégia. Nakoľko však bolo ustálené, že v danej veci ide o pochybnosť (o objektívnosti a nestrannosti rozhodovania sudcov) objektívneho charakteru, najvyšší súd sa tým ďalej nezaoberal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené návrhu predsedu senátu Krajského súdu v Košiciach vyhovel, predmetnú trestnú vec odňal Krajskému súdu v Košiciach a prikázal túto Krajskému súdu v Prešove, čo zodpovedá aj požiadavkám rýchlosti a hospodárnosti trestného konania.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 24. mája 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková